

Nazlı Can

– S.SAMYELİ · 03 Ekim 2010

Ne kışlarımız bitti,ne de baharı gördük.
Gonca gülü dalında kuruttuk biz nazlı can.
Sen ben diye itiştik,gurura mağlup olduk.
Biz demek marifetti unuttuk biz nazlıcan.

Sevgi gözlerde başlar ,yüreklerde yaşarmış.
Duygular şaha kalkar bentlerinden taşarmış.
Bir tatlı söz kapıyı,içeriden açarmış.
Dillerimiz lal oldu somurttuk biz nazlıcan.

Suskunluk büyük ceza,anlayıp ta bilene.
Bu çok ağır hükümdür,yari candan sevene.
Bir adım gitmek lazım,sana doğru gelene.
Bitmez kini öfkeyi,kudurttuk biz nazlı can.

Coşkun ırmaklar gibi,çağlayıp ta akarken.
Arsız kediler gibi,diz dibinde yatarken.
Gözlerden gönüllere,ılğıt ılğıt akarken.
Sonun da duyguları,durulttuk biz nazlıcan.

Sol yandaki uzuvlar,karşılıklı atmadı.
Tutuşmadı çıralar,gönül ateş saçmadı.
Göle maya çalmıştık,ne yazık ki tutmadı.
Korkarım ki o gölü,kuruttuk biz nazlı an.

Maya dediğin nedir,altı üstü bir kaşık.
Gönülde kor yok ise,çakar mı ki bir ışık.
Ne sen bana sevdalı,ne de ben sana aşık.
Yürekteki közleri soğuttuk biz nazlıcan.

Gözden irak olanlar gönülden de ırmamış
Uç vermiyor filizler,yaprakları sararmış.
Karşılıksız sevgiler yüreklere zararmış.
Boş yere yürekleri avuttuk biz nazlı can.
Sonunda duyguları,durulttuk biz nazlıcan.

Nacizane dizelerime ses olan
değerli şair dost sayın ;Mustafa alandağ, kardeşime sonsuz şükranlar sunuyorum.